

Jani
Bevk

**Bilo bi
nepošteno
reči nič**

**UBIJALEC
ČOKOLADE**

Še vedno smo zaviti v meglo
stoletnih stavk
Zdaj ko smo stvarjem zamenjali imena
spremenili kletvice
nekaj črpali iz folklore
nekaj v skladju časa
varljiv presek

Vse okoli so barikade najrazličnejših barv
kdor je na potezi je na potezi
tu ni kaj
Revolucija v blisku ali v trajanju
v imenu vere za proletarski vsakdan
tu in zdaj v znoju in pravlji

September je točno določena celota, termin.
Ne iti k skupnemu koritu sistema
kjer delijo tercijal blagostanja
Ne žvenket orožja ne žeja po krvi
Se pa točno ve kaj je kaj, vsaj naj bi se
Čisto navaden ubijalec čokolade

Zgodnje otroštvo je bilo en sam velik praznik.
Svet ki je okoli lahko zamika ali spelje v
otožnost, bistvene razlike tako ni, razen
če se spustimo v analizo kar pa ni naš cilj.
Glas na radiu je starec z opešano spolno
močjo in z morilskim efektom blazneža

Ker so že zdavnaj skrunili zgodovino
se nimamo več ničesar bati — vse je v dihu:
prijazen pogled in topel stisk roke parole
resnica vnetje grla razpokane ustnice in
roke počivajoč v naročju dolgotrajnih bitk.
Ljubezen ohranimo za konec

- IZZA UPA** Nekdo je venomer ponavljal da hoče ven
pri sprehodih pokopljejo zgodovino
I. poglaviten ni ponos ne igre nasmeh
naj zdaj obljubim ali počakam izid

Ko me Turki takšni ali drugačni
na kol nataknejo bom tulil, pel?
Bo pljunek resnično dosleden, moj?
Izza upa so drugi krčmarji in cena večja

Že leta ne pomnim tako veselih oči
tako enakega znoja in kletvic v vrsti
Nekaj je precej krepkih refrenov
zdaj vendar živimo neprimerno boljše

- II. Rada bi kdaj pa kdaj kak nov napev
nova usta nov jezik pogled in obraz
ko plašno trkaš na sosednja vrata
te postane strah, boš zmogla

Skodelica kave za znance
ne more izbrisati gnusa dejanja.
Zveneče melodije ne sperejo umazanije
ulic. Le še huje razmažejo žejo

Rojena v drugih pokrajinah
 razvijaš svoj suženjski zdaj
 ko so posiljevalci utrujeni
 in zbežnost misli plodi kulise dneva

Nekdo je venomer ponavljal da hoče ven

SPEČI OBRAZI

Speči obrazi kamnitega jaza
 hudournih besed, nanizanka
 v nezmotljivem zaporedju
 srečnih sužnjev

Ko zamenjajo letne čase
 vsilijo nove absolutne resnice
 jih prestrežeš s tisto vdano vljudnostjo
 češ počakajmo nevihto

Kot bi hotel reči, stvari
 so se vendar premaknile na bolje
 V kamnitem čakanju vsakdana
 vsi pač niso heroji

Včasih ko te tako gledam
 ne vem ali si živ ali mrtev
 v čakanju ali v spanju
 rojen kot večno speči obraz

Takrat me postane strah
 ker je leglo vse mogočnejše
 Ko potrkajo na moja vrata
 bom streljal dokler bo mogoče.
 Nazadnje si prerežem vrat.

FAMA

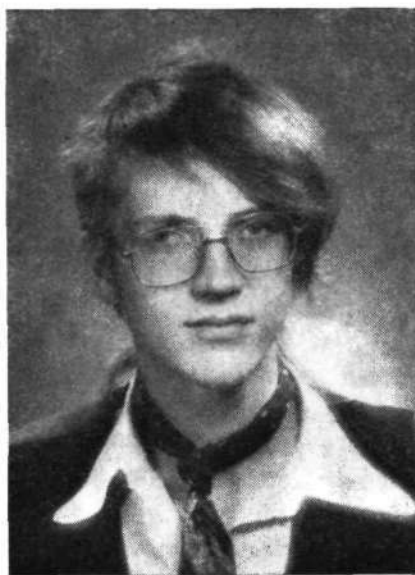
Kako smo rezali papir na koščke
 igrali igre z rdečimi žogami
 poslušali glas na radiu

Bilo bi nepošteno reči nič
 zdaj ko vednost postaja ovira

in domača ognjišča izgublajo žar
Ko žremo svoji misli

Kolikor ni bilo vse le prevara
navidezna rešitev na belem polju
boginja Fama z odrezanim jezikom
ali moški kopajoč se v znoju

Če ni vrtnica je pes
in če ni psa je jabolko
Bilo bi nepošteno reči nič

Borut
Gombač

Telo lupina

šelest, bel prt v noč . . . zrak
gladek, v neskončnost miren, mir: miren.
drhteč, sem oplela križu kraž, prižgem.
podoba. ki izza uročene plamenice (:),
ne sluti voščenenih v mojih očeh! oklep
prostora pa je širen, širši od odprtih
vek.

črna je obok in bela . . . rdeča pentlja
zatrepeta pod kipom zasenčenih dlani.
hipec! vidim le